

Неправильне їх використання може призвести до зниження середньодобових приростів і поставити під загрозу показники цілого стада.

Кількість світла й інтенсивність освітлення впливають на активність бройлерів. У перші 5-7 днів для досягнення потрібного рівня споживання корму, розвитку травної та імунної систем, доцільно проводити ефективну стимуляцію активності. Зниження енергії, необхідної для активності в середині основної фази вирощування, підвищить ефективність виробництва. Рівномірний розподіл світла по всьому пташнику є дуже важливим чинником для успішної роботи будь-якої програми освітлення.

Рекомендується забезпечувати освітленість 20-60 люкс на висоті росту курчати для стимуляції раннього набору живої маси. Оптимальна інтенсивність світла на рівні підлоги не має змінюватися більше ніж на 20%. Після 7-денного віку, а краще по досягненні живої маси в 160 г інтенсивність освітлення доцільно поступово знижувати до 5-10 люкс.

Забезпечити 24-годинне освітлення на перший день посадки для достатнього споживання води й корму птицею. Вимкнути освітлення в другу ніч для фіксування часу відімкнення світла на майбутнє. Зробивши це один раз, час відімкнення світла більше не змінюють до кінця життя птиці. Коли птиця звикає до часу відімкнення світла, будь-які необхідні зміни потрібно проводити, коригуючи тільки час увімкнення світла. Птиця звикає до очікуваного моменту відімкнення світла, й коли час підходить, набиває зоб кормом і напивається води до відімкнення світла. Тому потрібно використовувати тільки один період затемнення на кожні 24 години.

Список використаних джерел

1. Рубан Б.В. Птицы и птицеводство: учебное пособие. Харьков: Эспада, 2002. 520 с.
2. Полная энциклопедия птицеводства / [авт.-сост. С.П. Бондаренко]. Донецк: Сталкер, М. : ООО "Издательство АСТ", 2002. 448 с.
3. www.ptichki.elitno.net
4. www.novonews.tvnet.lv

УДК: 636. 32/38. 082

Кудербекова Г.Е., студентка 4 курса направления подготовки "Технология производства и переработки продукции животноводства"

Научный руководитель – Кулатаев Б.Т., кандидат с.-х. н., профессор
Казахский национальный аграрный университет, г. Алматы, Казахстан

ТЕХНОЛОГИЯ ПОВЫШЕНИЯ МЯСНОЙ ПРОДУКТИВНОСТИ ОВЕЦ КАЗАХСКОЙ КУРДЮЧНОЙ ГРУБОШЕРСТНОЙ ПОРОДЫ В УСЛОВИЯХ СЕВЕРНОГО КАЗАХСТАНА

Актуальность. В настоящее время в мировом овцеводстве, основной доход (90-95%) получают от реализации баранины, в основном за счет сдачи ягнят на мясо в год рождения. При этом, предпочтение отдается молочным ягнятам, забитым в возрасте 2-4 месяцев, поскольку цены на международном рынке на такую ягнятину дороже в 2-4 раза, нежели на баранину взрослых овец.

Притом предпочтение отдается ягнатиной массой туш и 8-13 кг, 13-14 и 16-19 кг. Особенно много ягнят реализуют на мясо такие страны как Новая Зеландия, Австралия, США, Франция и ФРГ. При этом крупным резервом увеличения производства баранины является внедрение метода промышленного скреживания в овцеводстве.

Цель работы – обоснование и разработка малозатратных технологий воспроизводства казахских курдючных грубошерстных овец в условия северного Казахстана.

Методы исследования: Исследования проводились по методике ВИЖ (Москва, 1958), ВНИИОК (Москва, 1969). Волосные фолликулы овец изучались по методике Н.А. Диомидовой и др. (1960). Биометрическая обработка цифровых материалов проводилась по методике Е.К. Меркурьевой, Н.А. Плохинского (1980).

Результаты исследований. На основании проведенных исследований установлены, что мясо-сальные овцы, завезенные в ТОО “Дулат”, характеризуются крепкой конституцией, хорошим телосложением, отличными мясо-сальными формами, о чем свидетельствует их живая масса баранов-производителей 95-100 кг, маток 65-75 кг, с курдюком с большим (у баранов), и средним (у маток) размеров подтянутых. Настриг шерсти у баранов 2,0-2,8 кг, маток 1,5-2,0 кг, выход мытого волокна 66,8 и 68,1% соответственно.

Исследования различных вариантов спаривания баранов и маток в зависимости от типа рождения, показали что средняя плодовитость одиночных и двойных маток при спаривании их с аналогичными баранами составило 122 и 123%. С целью увеличения воспроизводства стада в хозяйствах внедрены уплотненные окоты – два ягнения за 1,5 года. Используя данный метод от 126 маток получено 157 ягнят или плодовитость составила 124%, 22,2% маток (n=28) окотилось двойными, что на 7% и 14,4% больше.

Изучение уровня молочной продуктивности казахских курдючных грубошерстных маток показало, что средние суточные молочность за весь период лактации у одиночных маток и окотившихся одиночками находится на уровне 1,026 кг. У двойных маток и окотившихся двойнями 1,156 кг или последние превышают первых на 12,6%. При проведении контрольного убоя одиночных и двойных баранчиков в возрасте 4 и 8 месяцев полученные тушки массой 14,6, 12,9 и 22,6, 20,9 кг соответственно, при этом преимущество имели одиночные баранчики на 13,2 и 8,13%. По убойному выходу в 4 месяца одиночные баранчики также уступали двойным на 1,6%. Вместе с тем выход мяса от двойных ягнят на матку больше, чем от одиночных. При зимних опытах обеспечивался более высокий выход молодняка, лучшее его развитие и продуктивность. Матки казахских грубошерстных овец приносят обычно по одному ягненку в год, двойность в среднем составляет 10-15%, а тройни – явление редкое. Путем систематического отбора на племя животных, происходящих от многоплодных родителей повысилась плодовитость маток, т. е. от 126 овцематок получено 157 ягнят, что составило 124,6%.

Установлено также, что дочери, отцы которых происходят от многоплодных матерей, характеризуются повышенным многоплодием. Поэтому отбор производителей из многоплодных пометов – один из путей увеличения выхода

в стаде. Многоплодие также зависит от возраста животных. Первоокотки по многоплодию, как правило, уступают взрослым маткам. Наибольшее количество двоен дают: тонкорунные овцы в возрасте – 5-7, а грубошерстные в 4-6 лет. Надо учесть, что высокая плодовитость сохраняется у маток до тех пор, пока они имеют хорошие зубы. Живая масса животных как показатель при селекции на плодовитость также играет большую роль.

Заключение. Повышение производства баранины в мясо-сальном овцеводстве является селекция, направленная на повышение воспроизводительной способности овец, основанная на отборе и подборе животных из двойневых пометов и внедрения уплотненных окотов (два ягнения за 1,5 года и три – за два).

УДК 636. 5.

Мельник Т.В., студентка 2-стн курсу спеціальності “Технологія виробництва і переробки продукції тваринництва”

Науковий керівник – Пустова Н.В., кандидат с.-г. н., доцент
Подільський ДАТУ, м. Кам’янець-Подільський, Україна

ТЕХНОЛОГІЯ ВИРОБНИЦТВА М’ЯСА ГОЛУБІВ

Голуб – птах-радість, символ світу, жива пошта... Усе це – про домашнього голуба. У світі нараховується майже 50 порід м’ясних голубів. Їх поділяють на три групи: велетенські (голуби-велетні), куроподібні та м’ясні. М’ясні породи голубів: римський велетень, кінг, штрассер, тексан, польська рись, соттобанк, кобургський жайворонок, мондвини, карно, мальтійські голуби, угорські велетні та інші.

Голубів утримують у вольєрах, розплідниках і у клітках. Успішному розведенні голубів, збереженні їхнього здоров’я важливим є приміщення. Необхідно враховувати, яку кількість і які породи голубів будуть утримуватись в ньому у зимовий період. На 1 м² площі підлоги розміщують 2-3 пари м’ясних голубів. На одного голуба – 1 м³ повітря голубника. При утриманні великої кількості птахів голубник потрібно розбити на секції, у кожній з яких розмістити не більш 10-15 пар голубів. Для роздільного утримання дорослого поголів’я і молодняку поточного року в голубнику бажано мати два відділення, а також господарське приміщення для зберігання зерна, мінеральних кормів та інвентаря.

При утриманні м’ясних порід голубів приміщення бажано обладнати штучним обігрівом і електричним освітленням, щоб була можливість регулювати тривалість світлового дня і перевіряти стан голубів у будь-який час доби. Голубник для птахів м’ясних порід обладнають вольєрою. Голуби в ній знайомляться з навколишньою місцевістю, приймають сонячні ванни, купаються, одержують зелений корм і прогулюються. Вольєру влаштовують на ґрунті, на підставках визначеної висоти чи на даху голубника.

Відділення голубника для племінного поголів’я обладнають полицями, на які встановлюють гнізда із сідалами; так, щоб вони слугували парувальним ящиком, місцем для установки гнізд, виведення потомства і сідалом. Довжина полиць – 70-80 см, ширина і висота – по 30-40 см.